

ODYSSEUS EN KIRKE .

=====

L. Mulder v. Lennep.

KOOR: Odysseus, de held staat
En tuurt in de verte.
Wijd vliegt zijn blik
Over golvende velden
Van Aldia het eiland
Het wonderlijk schone.

Doch spanning beklemmt er
het hart van de held.

Odysseus: Waar blijft gij toch makkers?
Eurylochus! Kom toch!
Hoe lang reeds verdween gij-
Ik weet niet waar heen.

KOOR: Daar snelt er zo hijgend
Door angsten bevangen
Eurylochus-stort zich
Dan neer aan zijn voet.

Eurylochus: Odysseus! Het ergste!
O weel! Onze makkers-
In zwijnen veranderde.
Kirke hen snel.

Zij wroeten met snoeten
In vunzige modder-
Zij grommen en knorren
En vuil is hun huid.

Odysseus: Ga mee dan Eurylochus
Wijs mij de weg.

Eurylochus: O nooit zal ik dat doen
Ach, laat ons toch vluchten.
Odysseus- kom- snel-
Nog hebben wij tijd.

Odysseus: En wilt gij dan - laf-
Onze makkers verlaten?
Gevangen in Kirke's
Overgeweld.

Eurylochus: Wat kunnen wij doen ?
Wij staan hier toch machtloos.
Ook ons zou de Boze
In beesten dan bannen.

Odysseus: Toch zullen wij trachten
Haar macht te bedwingen.

Eurylochus: Ik kan niet Odysseus!
Mijn kracht is verlamd!

Odysseus: Dan ga ik alleen
Gij zwakke-gij slappe.

KOOR: O d y s s e u s g a a t h e e n
E u r y l o c h u s b l i j f t.

Lang dwaalt zo de held.
En zoekt naar zijn makkers.
Tot plotseling Hermes-
De Bode der Goden-
Hem tegentreedt- strekkend-
De glans-gouden staf.

HERMES: Waarheen O Waanzinnige?
Stort gij U in 't onheil ?

Odysseus: Naar Kirke, de sluwe,
Mijn makkers te redden.

HERMES: Hoe kunt gij de kunsten
Van Kirke bekampen?

Odysseus: Ik kan het slechts wagen-
Mij treffe wat moet.

HERMES: Dan zal ik U helpen
Gij dappere held!

KOOR: Zo buigt Hermes neder
En plukt nu een plantje
Met diep zwarte wortel
Een melkwitte bloem.

HERMES: 't Is Molie. Dit kruid.
Zo noemen 't de Goden.
Geen sterveling plukt het
Ooit zonder gevaar.
Hier neem het en eet-
Dan treft U geen leed.

Odysseus: Heb dank. Edele Hermes.
De hulp van de Goden
Maakt krachtig en sterk mij
Te stuiten het kwaad.

KOOR: Zo gaat dan de held
 Gesterkt door de hulp
 Van de heilige Goden
 En spoedig bereikt hij
 De woning van Kirke.

KIRKE: Treed binnen, gij vreemde
 Ei wees dan mijn gast.
 Verblijf hier een wijle
 En laat U wat laven.

Odysseus: Zeer gaarne O schone
 Geniet ik het gastrecht.
 Door U aan een vreemde
 Zo minzaam geboden.

KIRKE: Hier. Neem van dees spijs-
 Het bekome U wel.

Een teug van dees wijn
 En ---- wordt een zwijn.

Odysseus: Neen Kirke. Een mens blijf ik.

KIRKE: Wie zijt gij ?
 Mijn tovermacht kunt gij weerstaan?

Odysseus: Ja Kirke en meer nog-
 Mijn makkers thans wreek ik.

KIRKE: Hoe sterk is Uw geestkracht-
 Odysseus! Gij zijt het.

Odysseus: Ja Kirke zo is het -
 Maar U treft dit zwaard.

KIRKE: O neen! Edele held.
 Ik doe wat ge wenst.

Odysseus: Bevrijd dan mijn makkers
 Die ge smadelijk betoverde.

KIRKE: Kom volg me- en vind ze
 Ze zijn - in de stal-
 (met grote minachting gesproken.)

KOOR: Dus komen zij aan
 In der zwijnen verblijfplaats
 De held ziet zijn makkers
 als borstelige zwijnen
 Zij wroeten met snoeten
 In vunzige modder
 Zij grommen en knorren
 En vuil is hun huid.

Odysseus: O makkers. Wat leed!
Zo moet ik U weerzien.

KOOR: Maar Kirke treedt streng
En beslist naar de zwijnen
En raakt ze zo fors
Met haar toverstaf aan.

KIRKE: Gij die daar rond wroet
De modder beminnen-
Werp af nu Uw borstels-
Wordt weer een mens.

KOOR: Zo richten dan langzaam
Omhoog zich de zwijnen
En krijgen weer terug
Hun mensen-gestalte.

1e Makker: O Vrijheid. O Geestkracht.
Een Mens ben ik weer.

2e Makker: Odysseus. O Dank.

3e Makker: Uw hulp was ons heil.

Odysseus: Aan de heilige Goden
Past onze dank.

O Zie Uw gestalte
Is schoner dan vroeger

Een glans straalt Uw wezen
Door geestkracht bezielde.

KIRKE: Ga mee nu gij allen
En laat ons dan waarlijk
Met dankbare harten
En vrolijk gemoed
Aan een schitterend feestmaal
De Goden gedenken.

-o-o-o-